

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/56/EU

ze dne 16. dubna 2014,

kteřou se mění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěřek

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 50 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ⁽³⁾ stanoví podmínky pro schvalování a registraci osob odpovědných za provádění povinného auditu, pravidla týkající se nezávislosti, objektivíty a profesní etiky, která se na tyto osoby vztahují, a rámec pro jejich veřejnou kontrolu. Je však třeba tyto předpisy dále harmonizovat na úrovni Unie s cílem umožnit větší transparentnost a předvídatelnost požadavků týkajících se těchto osob a posílit jejich nezávislost a objektivitu při plnění jejich úkolů. Zároveň je důležité zvýšit minimální úroveň sblížení auditorských standardů, na jejichž základě se povinný audit provádí. Navíc je za účelem zvýšení ochrany investorů důležité posílit veřejnou kontrolu statutárních auditorů a auditorských společností podporou nezávislosti veřejných orgánů dohledu Unie a svěřením odpovídajících pravomocí těmto orgánům, včetně vyšetřovací pravomoci a pravomoci uložit sankce s cílem odhalování porušení předpisů v souvislosti s poskytováním auditorských služeb statutárními auditory a auditorskými společnostmi, odrazování od nich a jejich předcházení.
- (2) Vzhledem k důležitosti subjektů veřejného zájmu pro veřejný zájem, která vyplývá z jejich rozsahu a složitosti jejich činnosti nebo z povahy této činnosti, je nutno posílit důvěryhodnost auditované účetní závěrky subjektů veřejného zájmu. V důsledku toho byla zvláštní ustanovení pro povinný audit subjektů veřejného zájmu stanovená ve směrnici 2006/43/ES dále rozpracována v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ⁽⁴⁾. Ustanovení o povinném auditu subjektů veřejného zájmu stanovená v této směrnici by se na statutární auditory a auditorské společnosti měla vztahovat pouze tehdy, provádějí-li audit těchto subjektů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 61.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 3. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. dubna 2014.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěřek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zvláštních požadavcích na audit subjektů veřejného zájmu (viz strana 77 v tomto Úředním věstníku).

- (3) Vnitřní trh zahrnuje v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží a služeb a svoboda usazování. Je nutné umožnit statutárním auditorům a auditorským společnostem rozvíjet auditorské služby zahrnující povinný audit v rámci Unie tím, že budou mít možnost poskytovat tyto služby v jiném členském státě, než ve kterém byly schváleny. Umožnění poskytování povinných auditů statutárními auditory a auditorskými společnostmi v hostitelském členském státě na základě profesního označení udělovaného v jejich domovském státě řeší zejména potřeby skupin podniků, které v důsledku rostoucích obchodních toků vyplývajících z vnitřního trhu sestavují účetní výkazy v několika členských státech a jsou povinny provést jejich audit podle práva Unie. Odstranění překážek rozvoje služeb povinného auditu mezi členskými státy by přispělo k integraci na trhu auditu v rámci Unie.
- (4) Povinný audit vyžaduje odpovídající znalosti v oborech, jako je právo obchodních společností, daňové právo a sociální právo, které se mohou v jednotlivých členských státech lišit. V důsledku toho by členský stát za účelem zajištění kvality služeb povinného auditu poskytovaných na jeho území měl mít možnost uložit vyrovnávací opatření v případě, že statutární auditor schválený v jiném členském státě má zájem o schválení i na území tohoto členského státu za účelem zřízení stále provozovny. Takové opatření by mělo brát v úvahu odbornou praxi dotčeného statutárního auditora. Nemělo by vést k uložení nepřiměřeného zatížení dotčeného statutárního auditora, bránit mu v poskytování služeb statutárního auditu ani učinit poskytování těchto služeb méně atraktivním v členském státě ukládajícím vyrovnávací opatření. Členské státy by měly mít možnost schvalovat žádající statutární auditory buď na základě zkoušky způsobilosti, nebo na základě adaptačního období vymezeného ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES⁽¹⁾. Na konci tohoto adaptačního období by statutární auditor měl mít na základě posouzení, že získal odbornou praxi v daném členském státě, možnost být zařazen do profesního stavu v hostitelském členském státě.
- (5) Primární odpovědnost za poskytnutí finančních informací by měla ležet na vedení auditovaných subjektů, statutární auditoři a auditorské společnosti však hrají důležitou roli v tom, že aktivně vyzývají vedení z pozice uživatele. Pro zlepšení kvality auditů je tedy důležité, aby byl posílen profesní skepticismus statutárních auditorů a auditorských společností ve vztahu k auditovaným subjektům. Statutární auditoři a auditorské společnosti by měli uznat, že existuje možnost významných nesprávností z důvodu podvodu či chyby bez ohledu na jejich dřívější zkušenost s poctivostí a integritou vedení auditovaného subjektu.
- (6) Z hlediska provádění povinného auditu má zvláštní význam posílení nezávislosti, jež je jeho zásadním prvkem. Za účelem posílení nezávislosti statutárních auditorů a auditorských společností na auditovaném subjektu při provádění povinného auditu by statutární auditor nebo auditorská společnost a každá osoba, která může přímo nebo nepřímo ovlivnit výsledky povinného auditu měli být nezávislí na auditovaném subjektu a neměli by být zapojena do rozhodovacího procesu auditovaného subjektu. Aby byla tato nezávislost zachována, je rovněž důležité, aby auditoři vedli záznamy o každém riziku ohrožení své nezávislosti a o přijatých zárukách k omezení těchto hrozeb. Pokud je riziko ohrožení jejich nezávislosti i po přijetí těchto záruk příliš závažné, měli by se vzdát nebo zdržet přijetí takové auditorské zakázky.
- (7) Statutární auditoři a auditorské společnosti by měli být při výkonu povinného auditu auditovaných subjektů nezávislí a měli by se vyhnout střetu zájmů. Při rozhodování o nezávislosti statutárních auditorů a auditorských společností se musí vzít v úvahu koncept sítě, v níž statutární auditoři a auditorské společnosti působí. Požadavek na jejich nezávislost by měl být splněn po období, na něž se zpráva auditora vztahuje, tedy jak po období, na které se vztahují auditované účetní závěrky, tak po dobu provádění auditu.
- (8) Statutární auditoři, auditorské společnosti a jejich zaměstnanci by se měli zejména zdržet provádění povinných auditů u subjektů, v nichž mají obchodní podíl nebo finanční účast, jakož i obchodování s finančními nástroji emitovanými, zaručenými či jinak podporovanými auditovaným subjektem s výjimkou podílů v diverzifikovaných systémech kolektivního investování. Statutární auditor nebo auditorská společnost by se neměli zapojovat do účasti v interních rozhodovacích procesech auditovaného subjektu. Statutární auditoři a auditorské společnosti a jejich zaměstnanci přímo se podílející na zakázce povinného auditu by neměli mít možnost přijímat funkce v auditovaném subjektu na úrovni vedení nebo představenstva po určitou přiměřenou dobu od skončení auditorské zakázky.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (9) Je důležité, aby statutární auditori a auditorské společnosti respektovali právo na soukromý život a ochranu údajů svých klientů. Měli by proto být vázáni přísnými pravidly důvěrnosti a profesní mlčenlivosti, která by však neměla bránit řádnému vymáhání této směrnice a nařízení (EU) č. 537/2014 ani spolupráci s auditorem skupiny při provádění auditu konsolidované účetní závěrky, je-li mateřská společnost ve třetí zemi, pokud je dodržena směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾. Tato pravidla by však statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti neměla nedovolit spolupracovat s orgány třetích zemí mimo kanály spolupráce stanovené v kapitole XI směrnice 2006/43/ES. Tato pravidla důvěrnosti by se rovněž měla vztahovat na všechny statutární auditory a auditorské společnosti, které se již na konkrétní auditorské zakázce nepodílejí.
- (10) Dostatečná vnitřní organizace statutárních auditorů a auditorských společností by měla napomoci při předcházení riziku ohrožení jejich nezávislosti. Vlastníci či akcionáři auditorské společnosti a členové jejího vedení by proto neměli zasahovat do výkonu povinného auditu způsobem ohrožujícím nezávislost a objektivnost statutárního auditora, který za auditorskou společnost povinný audit provádí. Statutární auditori a auditorské společnosti by rovněž měli zavést vhodnou vnitřní politiku a postupy ve vztahu k zaměstnancům a dalším osobám, které se v jejich organizaci na povinném auditu podílejí, a zajistit tak splnění svých zákonných povinností. Tato politika a postupy by se zejména měly snažit předcházet případnému riziku ohrožení jejich nezávislosti a řešit je a měly by zajistit kvalitu, integritu a důkladnost povinného auditu. Tato politika a postupy by měly odpovídat rozsahu a složitosti podniku statutárního auditora či auditorské společnosti.
- (11) Výsledkem povinného auditu je výrok o pravdivosti a věrnosti účetní závěrky auditovaného subjektu v souladu s příslušným rámcem účetního výkaznictví. Zúčastněné subjekty však nemusejí vědět o omezeních auditů, jako například o významnosti, metodách výběru vzorků, roli auditora při odhalování podvodů a odpovědnosti členů vedení, což může zapříčinit vznik mezery v očekávání. Pro zúžení této mezery je důležité jasněji stanovit, jaký je rozsah povinného auditu.
- (12) Je důležité zajistit vysokou kvalitu povinných auditů v rámci Unie. Všechny povinné audity by proto měly být prováděny na základě mezinárodních auditorských standardů přijatých Komisí. Jelikož jsou mezinárodní auditorské standardy koncipovány tak, aby je bylo možno používat u subjektů všech velikostí a druhů a v rámci všech právních rámců, měly by příslušné orgány členských států při posuzování rozsahu působnosti mezinárodních auditorských standardů zohlednit rozsah a složitost činnosti malých podniků. Takové ustanovení nebo opatření přijaté členskými státy v tomto ohledu by nemělo vést k tomu, že statutární auditor nebo auditorské společnosti nemůže povinné audity provádět v souladu s mezinárodními auditorskými standardy. Členskými státy by mělo být dovoleno zavádět další vnitrostátní auditorské postupy nebo požadavky pouze tehdy, pokud budou vyplývat ze zvláštních vnitrostátních právních požadavků na rozsah povinného auditu ročních nebo konsolidovaných účetních závěrek a za předpokladu, že přijaté mezinárodní auditorské standardy takové požadavky nepokrývají, nebo v případě, že přispívají k věrohodnosti a kvalitě ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek a odpovídají evropskému veřejnému zájmu. Komise by se měla i nadále podílet na monitorování obsahu a procesu přijímání mezinárodních auditorských standardů Mezinárodní federací auditorů (dále je „IFAC“).
- (13) V případě konsolidované účetní závěrky je důležité, aby byla jasně dána odpovědnost statutárních auditorů, kteří provádějí audit jednotlivých subjektů v dotčené skupině. Pro tento účel by měl plnou odpovědnost za zprávu auditora nést auditor skupiny.
- (14) V zájmu zvýšení důvěryhodnosti a transparentnosti přezkumů zajištění kvality prováděných v Unii by měly být systémy zajištění kvality členských států sledovány příslušnými orgány, které byly určeny členskými státy k zajištění veřejného dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi. Cílem přezkumů zajištění kvality je prevence a řešení případných nedostatků ve způsobu provádění povinných auditů. Aby bylo zajištěno, že přezkumy zajištění kvality splní svůj účel, měly by příslušné orgány při provádění těchto přezkumů zohlednit rozsah a celkové aspekty činnosti statutárních auditorů a auditorských společností.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (15) Aby se podpořilo dodržování požadavků této směrnice a nařízení (EU) č. 537/2014 a ve světle sdělení Komise ze dne 8. prosince 2010 s názvem „Posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb“, měla by být posílena pravomoc příslušných orgánů přijímat opatření v rámci dohledu a ukládat sankce. Mělo by být stanoveno uložení správně peněžitých sankcí ukládané statutárním auditorům, auditorským společnostem a subjektům veřejného zájmu za zjištěná porušení pravidel. Příslušné orgány by měly transparentně sdělit, jaké sankce a opatření uplatňují. Při přijímání a zveřejňování sankcí by měla být respektována základní práva stanovená v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů a právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces.
- (16) Příslušné orgány by měly mít možnost ukládat skutečně odrazující správní peněžitě sankce, například až do výše jednoho milionu EUR či více v případě fyzických osob a až do určitého procentního podílu celkového ročního obrátu za předchozí rozpočtový rok v případě právnických osob nebo jiných subjektů. Tohoto cíle lze lépe dosáhnout odvozením peněžitě sankce od finanční situace osoby, která se porušení dopustila. Aniž je dotčena možnost odejmutí oprávnění dotčenému statutárnímu auditorovi či dotčené auditorské společnosti, je třeba zvážit rovněž další druhy sankcí, jejichž účinek bude odpovídajícím způsobem odrazující. V každém případě by členské státy měly při určování ukládaných sankcí uplatňovat shodná kritéria.
- (17) Informátoři mohou příslušné orgány upozornit na nové informace, které jim pomohou odhalovat a ukládat sankce za nesrovnalosti, včetně podvodů. Informátory však může od oznamování informací odradit strach z odvety nebo neexistence pobídek k jejich oznamování. Členské státy by proto měly zajistit zavedení dostatečných opatření, která podpoří informátory v oznamování možných porušení této směrnice a nařízení (EU) č. 537/2014 a budou je chránit před odvetou. Členské státy by rovněž měly mít možnost pro tyto případy zavést pobídky; informátoři by však měli mít na takové pobídky nárok pouze tehdy, pokud přinesou nové informace, které nejsou ze zákona povinni oznamovat, a pokud oznámení těchto informací vyústí v uložení sankce za porušení této směrnice a nařízení (EU) č. 537/2014. Členské státy by však měly zajistit, aby systémy pro oznamování, které zavedou, obsahovaly mechanismy umožňující vhodnou ochranu osoby, jíž se oznámení týká, zejména v souvislosti s jejím právem na ochranu osobních údajů a s procesy, které této osobě zajistí právo na obhajobu a na slyšení před přijetím rozhodnutí, které se jí týká, a práva požadovat účinnou právní ochranu před soudem proti rozhodnutí, které se jí týká. Zavedené mechanismy by měly poskytovat odpovídající ochranu rovněž informátorům, a to nejen s ohledem na právo na ochranu osobních údajů, nýbrž rovněž zajištěním toho, že se zbytečně nestanou obětí odvety.
- (18) Veřejný dohled nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi zahrnuje schvalování a registraci statutárních auditorů a auditorských společností, přijímání standardů týkajících se profesní etiky a vnitřního řízení kvality auditorských společností, další vzdělávání a rovněž systémy zajištění kvality, vyšetřování a sankcí pro statutární auditory a auditorské společnosti. Za účelem větší transparentnosti dohledu nad auditory a umožnění větší odpovědnosti by měl každý členský stát určit jeden orgán odpovědný za veřejný dohled nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi. Nezávislost těchto orgánů veřejného dohledu na auditorské profesi je základním předpokladem bezúhonnosti, efektivity a správného fungování veřejného dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi. V důsledku toho by orgány veřejného dohledu měly být řízeny osobami mimo profesi a členské státy by měly zřídit nezávislé a transparentní postupy pro výběr těchto osob mimo profesi.
- (19) Členské státy by měly mít možnost stanovit výjimky z požadavků na auditorské služby, jsou-li tyto služby poskytovány družstvům nebo spořitelnám.
- (20) Členské státy by měly mít možnost přenést nebo povolit příslušnému orgánu přenést úkoly těchto orgánů na jiné orgány nebo subjekty určené právními předpisy. Toto přenesení úkolů by mělo splňovat několik podmínek a dotčený příslušný orgán by měl mít konečnou odpovědnost za výkon dohledu.

- (21) Aby mohly veřejné orgány dohledu efektivně plnit své úkoly, měly by k tomu mít dostatečné pravomoci. Kromě toho by měly mít k dispozici dostatečné lidské a finanční zdroje pro realizaci svých úkolů.
- (22) Přiměřený dohled nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi provozujícími přeshraniční činnost nebo patřícími do auditorských sítí vyžaduje, aby si orgány veřejného dohledu členských států vyměňovaly informace. Za účelem ochrany důvěrnosti informací, které případně budou takto vyměněny, by členské státy měly uložit povinnost zachovávat profesní tajemství nejen zaměstnancům orgánů veřejného dohledu, ale i všem osobám, na které orgány veřejného dohledu smí přenést úkoly.
- (23) Pokud jsou pro to dány řádné důvody, měli by být výbor pro audit, akcionáři či společníci, příslušné orgány odpovědné za dohled nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi nebo, stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, příslušné orgány odpovědné za dohled nad subjektem veřejného zájmu oprávněni obrátit se na vnitrostátní soud s návrhem na odvolání auditora.
- (24) Výbory pro audit nebo orgány, které v auditovaném subjektu veřejného zájmu plní rovnocennou funkci, hrají rozhodující úlohu při zajišťování vysoké kvality povinného auditu. Je obzvláště důležité posílit nezávislost a odbornou způsobilost výboru pro audit zakotvením požadavku, aby většina jeho členů byla nezávislá a aby alespoň jeden člen výboru měl způsobilost v oblasti auditu nebo účetnictví. Doporučení Komise ze dne 15. února 2005 o úloze nevykonných členů správní rady nebo členů dozorčí rady a o výborech správní nebo dozorčí rady společností kótovaných ⁽¹⁾ na burze stanoví způsob, jak by se měly zakládat a jak by měly fungovat výbory pro audit. Vzhledem k velikosti představenstev ve společnostech s nižší tržní kapitalizací a v malých a středně velkých subjektech veřejného zájmu by však bylo vhodné, aby funkce svěřené výboru pro audit těchto subjektů nebo orgánu, který v auditovaném subjektu plní rovnocenné funkce, mohly být vykonávány celým správním nebo dozorčím orgánem. Subjekty veřejného zájmu, které jsou subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (dále jen „SKIPCP“) anebo alternativními investičními fondy, by rovněž měly být zproštěny povinností mít výbor pro audit. Tato výjimka zohledňuje skutečnost, že pokud tyto fondy slouží pouze ke sdružování prostředků, není vhodné využívat výbor pro audit. SKIPCP a alternativní investiční fondy a jejich správcovské společnosti fungují v rámci přísně vymezeného regulačního prostředí a platí pro ně specifické mechanismy správy a řízení, například kontrola vykonávaná jejich depozitářem.
- (25) Iniciativa „Small Business Act“, přijatá 25. června 2008 ve sdělení Komise nazvaném „Zelenou malým a středním podnikům. Small Business Act pro Evropu“ a revidovaná sdělením Komise ze dne 23. února 2011 nazvaném „Přezkum iniciativy „Small Business Act“ pro Evropu“, uznává ústřední úlohu malých a středních podniků v hospodářství Unie a jejím cílem je zlepšit celkový přístup k podnikání a zakotvit princip „Zelenou malým a středním podnikům“ do tvorby politik. Strategie Evropa 2020 přijatá v březnu 2010 rovněž vyzývá ke zlepšení podnikatelského prostředí, zejména pro malé a střední podniky, mimo jiné snížením transakčních nákladů na podnikání v Unii. Článek 34 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽²⁾ nevyžaduje, aby malé podniky měly účetní závěrku auditovanou.
- (26) Na ochranu práv dotčených osob v případě, že příslušné orgány členských států spolupracují s příslušnými orgány třetích zemí při výměně pracovních materiálů k auditu nebo jiných relevantních podkladů pro hodnocení kvality provedeného auditu, by členské státy měly zajistit, aby pracovní ujednání dohodnutá s jejich příslušnými orgány, na jejichž základě probíhá každá výměna těchto dokladů, obsahovala dostatečná bezpečnostní opatření na ochranu obchodního tajemství auditovaných subjektů a jejich obchodních zájmů včetně průmyslového a duševního vlastnictví. Členské státy zajistí, aby tato ujednání splňovala ustanovení směrnice 95/46/ES a byla s nimi slučitelná.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 52, 25.2.2005, s. 51.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (27) Prahová hodnota 50 000 EUR, stanovená v čl. 45 odst. 1 směrnice 2006/43/ES, byla přizpůsobena čl. 3 odst. 2 písm. c) a d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES⁽¹⁾. Prahové hodnoty stanovené ve směrnici 2003/71/ES byly zvýšeny na 100 000 EUR podle čl. 1 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/73/EU⁽²⁾. Z tohoto důvodu by měly být provedeny příslušné úpravy prahových hodnot stanovených v čl. 45 odst. 1 směrnice 2006/43/ES.
- (28) Aby bylo možné zajistit plný účinek nového právního rámce stanoveného ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouvy o fungování EU“), je nezbytné upravit a nahradit prováděcí pravomoci stanovené podle článku 202 Smlouvy o založení Evropského společenství příslušnými ustanoveními v souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování EU.
- (29) Harmonizace postupů přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů Komisí se Smlouvou o fungování EU, a zejména s články 290 a 291 této smlouvy, by měla být prováděna případ od případu. Pravomoc přijímat akty podle článku 290 Smlouvy o fungování EU by měla být na Komisi přenesena s cílem zohlednit vývoj v oblasti auditu a auditorské profese a usnadnit dohled nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi. V oblasti dohledu nad auditory je použití aktů v přenesené pravomoci nezbytné za účelem vývoje postupů pro spolupráci mezi příslušnými orgány členských států a třetích zemí. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací provedla příslušné konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předávány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (30) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro zavedení prohlášení o rovnocennosti režimů auditorského dohledu třetích zemí nebo přiměřenosti příslušných orgánů třetích zemí, pokud se týkají jednotlivých třetích zemí nebo jednotlivých příslušných orgánů třetích zemí, by měly být prováděcí pravomoci svěřeny Komisi. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011.⁽³⁾
- (31) Jelikož cíle této směrnice, totiž posílení důvěry investorů v pravdivost a věrnost účetní závěrky zveřejněné podniky na základě dalšího zlepšení kvality povinných auditů, které jsou prováděny v rámci Unie, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (32) Směrnice 2006/43/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (33) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽⁴⁾ a dne 23. dubna 2012 vydal stanovisko⁽⁵⁾.
- (34) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽⁶⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/73/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a směrnice 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu (Úř. věst. L 327, 11.12.2010, s. 1).

(3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

(5) Úř. věst. C 336, 6.11.2012, s. 4.

(6) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/43/ES se mění takto:

1) V článku 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Článek 29 této směrnice se nevztahuje na povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu, není-li stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 (*) jinak.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu (Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 77).“

2) Článek 2 se mění takto:

a) bod 1 se nahrazuje tímto:

„1. ‚povinným auditem‘ audit ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek, pokud:

a) jej vyžadují právní předpisy Unie;

b) jej vyžadují vnitrostátní právní předpisy, jde-li o malé podniky;

c) je prováděn dobrovolně na žádost malých podniků, které splňují vnitrostátní právní požadavky rovnocenné s požadavky na audit podle písmene b), pokud vnitrostátní právní předpisy označují tento audit jako povinný audit;“

b) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4. ‚auditorským subjektem ze třetí země‘ subjekt bez ohledu na jeho právní formu, který provádí audit roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky společnosti založené v třetí zemi a není subjektem zaregistrovaným v některém členském státě jako auditorská společnost v důsledku schválení podle článku 3;“

c) bod 5 se nahrazuje tímto:

„5. ‚auditorem ze třetí země‘ fyzická osoba, která provádí audit roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky společnosti založené v třetí zemi a není osobou zaregistrovanou v některém členském státě jako statutární auditor v důsledku schválení podle článků 3 a 44;“

d) bod 10 se nahrazuje tímto:

„10. ‚příslušnými orgány‘ orgány určené zákonem, které jsou příslušné pro regulaci statutárních auditorů a auditorských společností a pro dohled nad nimi nebo jejich zvláštními aspekty; odkaz na ‚příslušný orgán‘ v určitém článku znamená odkaz na orgán vykonávající funkce uvedené ve zmíněném článku;“

e) bod 11 se zrušuje;

f) bod 13 se nahrazuje tímto:

„13. ‚subjekty veřejného zájmu‘

a) subjekty, které se řídí právem členského státu a jejichž převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu kteréhokoli členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES;

b) úvěrové instituce ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (**), které nejsou uvedeny v článku 2 uvedené směrnice;

c) pojišťovny ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice Rady 91/674/EHS nebo

d) subjekty, které za subjekty veřejného zájmu označí členské státy, například podniky, které jsou důležité z hlediska veřejného zájmu vzhledem k povaze své činnosti, své velikosti nebo počtu svých zaměstnanců;

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).“

g) bod 15 se nahrazuje tímto:

„15. „osobou mimo profesí fyzická osoba, která po dobu svého zapojení do řízení systému veřejného dohledu a v období tří let bezprostředně předcházejících tomuto zapojení neprováděla povinné audity, neměla hlasovací právo v auditorské společnosti, nebyla členem správního, řídicího ani dozorčího orgánu auditorské společnosti a nebyla zaměstnána ani jinak spojena se žádnou auditorskou společností;“

h) doplňují se body 17 až 20:

„17. ‚středními podniky‘ podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 a v čl. 3 odst. 3 směrnice 2013/34/EU (*);

18. ‚malými podniky‘ podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 a v čl. 3 odst. 2 směrnice 2013/34/EU;

19. ‚domovským členským státem‘ členský stát, v němž jsou statutární auditor nebo auditorská společnost schváleni v souladu s čl. 3 odst. 1;

20. ‚hostitelským členským státem‘ členský stát, ve kterém statutární auditor schválený ve svém domovském členském státě usiluje rovněž o schválení v souladu s článkem 14, nebo členský stát, ve kterém auditorská společnost schválená ve svém domovském členském státě usiluje o registraci nebo je registrována v souladu s článkem 3a.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).“

3) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 2 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Každý členský stát určí příslušný orgán jako orgán příslušný pro schvalování statutárních auditorů a auditorských společností.“

ii) druhý pododstavec se zrušuje;

b) v odst. 4 prvním pododstavci se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) většinu hlasovacích práv v subjektu drží auditorské společnosti, které byly schváleny v některém členském státě, nebo fyzické osoby, které splňují alespoň podmínky stanovené v člancích 4 a 6 až 12. Členské státy mohou stanovit, že tyto fyzické osoby musí být schváleny rovněž v jiném členském státě. Členské státy mohou pro účely povinného auditu družstev, spořitelů a obdobných subjektů ve smyslu článku 45 směrnice 86/635/EHS nebo dceřiných společností či právních nástupců družstev, spořitelů nebo obdobných subjektů ve smyslu článku 45 směrnice 86/635/EHS stanovit v souvislosti s hlasovacími právy jiná zvláštní pravidla.“

- 4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

Uznávání auditorských společností

1. Odchylně od čl. 3 odst. 1 je auditorská společnost, která je schválena v některém členském státě, oprávněna provádět povinný audit v jiném členském státě, pokud klíčový auditorský partner provádějící povinný audit jménem této auditorské společnosti v hostitelském členském státě splňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 4 písm. a).

2. Auditorská společnost, která chce provádět povinný audit v jiném členském státě než v domovském členském státě, se zaregistruje u příslušného orgánu v hostitelském členském státě v souladu s články 15 a 17.

3. Příslušný orgán v hostitelském členském státě auditorskou společnost zaregistruje, za podmínky, že je zaregistrována u příslušného orgánu ve svém domovském členském státě. Hodlá-li hostitelský členský stát k posouzení výše uvedeného využít osvědčení o registraci dané auditorské společnosti v domovském členském státě, může příslušný orgán v hostitelském členském státě požadovat, aby osvědčení vydané příslušným orgánem domovského členského státu nebylo starší tří měsíců. Příslušný orgán v hostitelském členském státě informuje příslušný orgán v domovském členském státě o registraci auditorské společnosti.“

- 5) V článku 5 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Je-li schválení statutárního auditora nebo auditorské společnosti z jakéhokoli důvodu zrušeno, sdělí příslušný orgán domovského členského státu, v němž bylo schválení zrušeno, tuto skutečnost a důvody zrušení příslušným orgánům hostitelských členských států, ve kterých jsou statutární auditor nebo auditorská společnost rovněž registrováni v souladu s článkem 3a, čl. 16 odst. 1 písm. c) a čl. 17 odst. 1 písm. i).“

- 6) V článku 6 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Příslušné orgány uvedené v článku 32 mezi sebou spolupracují s cílem dosáhnout sblížení požadavků stanovených v tomto článku. V rámci této spolupráce přihlednou tyto příslušné orgány k vývoji v oblasti auditu a auditorské profese, a zejména ke sblížení požadavků, kterého již bylo v rámci této profese dosaženo. Spolupracují s Výborem evropských orgánů dohledu nad auditem (CEAOB) a s příslušnými orgány uvedenými v článku 20 nařízení (EU) č. 537/2014 do té míry, v níž se takové sblížení týká povinného auditu subjektů veřejného zájmu.“

- 7) Článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno i) nahrazuje tímto:

„i) mezinárodní auditorské standardy uvedené v článku 26;“

b) odstavec 3 se zrušuje.

- 8) V článku 10 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Aby byla zabezpečena schopnost uplatnit teoretické znalosti v praxi, jejíž ověření je součástí zkoušky, musí uchazeči absolvovat alespoň tříletou odbornou praxi, mimo jiné při provádění auditu ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek nebo podobných účetních závěrek. Tato praxe musí alespoň ze dvou třetin probíhat u statutárního auditora nebo auditorské společnosti schválených v kterémkoli členském státě.“

- 9) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Průběžné vzdělávání

Členské státy zajistí, aby statutární auditori měli povinnost účastnit se vhodných programů průběžného vzdělávání s cílem udržet si teoretické znalosti, profesní dovednosti a hodnoty na dostatečně vysoké úrovni a aby se na případy nedodržení požadavků na průběžné vzdělávání vztahovaly vhodné sankce uvedené v článku 30.“

10) Článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

Schvalování statutárních auditorů z jiného členského státu

1. Příslušné orgány zavedou postupy pro schvalování statutárních auditorů, kteří byli schváleni v jiných členských státech. Tyto postupy nesmí překračovat požadavek na absolvování adaptačního období podle čl. 3 odst. 1 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES (*) nebo na složení zkoušky způsobilosti podle čl. 3 odst. 1 písm. h) uvedené směrnice.

2. Hostitelský členský stát rozhodne, zda se žadatel o schválení podrobí adaptačnímu období ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. g) směrnice 2005/36/ES, nebo zkoušce způsobilosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. h) uvedené směrnice.

Délka adaptačního období nesmí překročit tři roky a žadatel musí být podroben hodnocení.

Zkouška způsobilosti musí být vedena v jednom z jazyků povolených podle jazykových předpisů platných v daném hostitelském členském státě. Smí se týkat pouze přiměřených znalostí statutárního auditora v oblasti právních předpisů tohoto hostitelského členského státu v rozsahu, v jakém se vztahují k povinnému auditu.

3. Příslušné orgány spolupracují v rámci výboru CEAOB s cílem dosáhnout sblížení požadavků na adaptační období a zkoušku způsobilosti. Budou posilovat transparentnost a předvídatelnost požadavků. Spolupracují s výborem CEAOB a s příslušnými orgány uvedenými v článku 20 nařízení (EU) č. 537/2014 do té míry, do níž se takové sblížování týká povinného auditu subjektů veřejného zájmu.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).“

11) V článku 15 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Každý členský stát zajistí, aby statutární auditori a auditorské společnosti byli zapsáni ve veřejném rejstříku v souladu s články 16 a 17. Členské státy se ve výjimečných případech mohou odchýlit od požadavků stanovených v tomto článku a článku 16 o zveřejňování informací, a to v míře nezbytné pro snížení bezprostředního a závažného ohrožení osobní bezpečnosti jakékoli osoby.“

12) V čl. 17 odst. 1 se vkládá nové písmeno j), které zní:

„j) případně, je-li auditorská společnost registrována v souladu s čl. 3a odst. 3.“

13) Článek 21 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Profesní etika a skepticismus“

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo auditorská společnost při provádění povinného auditu po celou dobu jeho provádění zachovávali profesní skepticismus, měli na vědomí možnost výskytu významné nesprávnosti způsobené skutečnostmi nebo chováním ukazujícím na nesrovnalosti, včetně podvodu nebo chyby, a to nezávisle na dřívější zkušenosti statutárního auditora či auditorské společnosti s poctivostí a integritou vedení auditovaného subjektu a osob pověřených jeho řízením.

Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí zachovávat profesní skepticismus zejména při přezkumu odhadů vedení, pokud jde o reálné hodnoty, snížení hodnoty aktiv, rezervy a budoucí peněžní toky hrající roli při úvahách o trvání podniku.

Pro účely tohoto článku se ‚profesním skepticismem‘ rozumí postoj, který obnáší podezřívavost, citlivost na okolnosti, které by mohly ukazovat na možnou nesprávnost způsobenou chybou nebo podvodem, a kritické posuzování důkazních informací.“

14) Článek 22 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby statutární auditoři nebo auditorské společnosti a fyzické osoby, které by mohly přímo či nepřímo ovlivnit výsledek povinného auditu, byli při provádění povinného auditu nezávislí na auditovaném subjektu a neúčastnili se jeho rozhodování.

Nezávislost se vyžaduje přinejmenším jak v průběhu období, za které je auditovaná účetní závěrka sestavena, tak po dobu provádění auditu.

Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo auditorská společnost přijali všechna přiměřená opatření k tomu, aby jejich nezávislost při provádění povinného auditu nebyla ovlivněna žádným existujícím nebo potenciálním střetem zájmů nebo obchodním či jiným přímým nebo nepřímým vztahem, jehož se účastní statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit a případně rovněž síť, do které auditorská společnost patří, vedoucí pracovníci, auditoři, zaměstnanci a další fyzické osoby, jejichž služby statutární auditor nebo auditorská společnost využívají nebo mají pod kontrolou, nebo osoby přímo či nepřímo spojené se statutárním auditorem nebo auditorskou společností vztahem kontroly.

Statutární auditor nebo auditorská společnost povinný audit neprovede, pokud hrozí, že by při provádění povinného auditu mohlo dojít k sebehodnocení, prosazování vlastního zájmu, vzniku protekčního vztahu, spřízněnosti či k zastrahování, jejichž příčinou by byl finanční, osobní, obchodní, zaměstnanecký či jiný vztah mezi:

- statutárním auditorem, auditorskou společností, její sítí či jakoukoli fyzickou osobou, která by mohla ovlivnit výsledek povinného auditu, a
- auditovaným subjektem,

na jehož základě by nestranná, rozumná a informovaná třetí osoba dospěla s přihlédnutím k příslušným zárukám k závěru, že došlo k ohrožení nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti.“

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby statutární auditor, auditorská společnost, jejich klíčoví auditorští partneři, jejich zaměstnanci a jakékoliv další fyzické osoby, jejichž služby statutární auditor nebo auditorská společnost využívají nebo mají pod kontrolou a které se přímo podílejí na činnosti související s povinným auditem, a osoby s nimi úzce propojené ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Komise 2004/72/ES (*) nesměli držet žádné finanční nástroje vydané, jištěné nebo jinak podporované auditovaným subjektem v oblasti činností souvisejících s povinným auditem, vyjma podílů vlastněných nepřímo prostřednictvím fondů diverzifikovaného kolektivního investování, včetně spravovaných fondů, jako jsou penzijní fondy nebo životní pojištění, ani na takových nástrojích mít hmotný zájem a přímý podíl na prospěchu z nich nebo se účastnit jakékoli transakce s nimi.

(*) Směrnice Komise 2004/72/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o uznávané tržní postupy, definici důvěrné informace ve vztahu ke komoditním derivátům, sestavení seznamů zasvěcených osob, oznamování transakcí osob s řídicí odpovědností a oznamování podezřelých transakcí (Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 70).“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby se osoby nebo společnosti uvedené v odstavci 2 nesměly účastnit povinného auditu žádného konkrétního auditovaného subjektu ani jinak ovlivňovat jeho výsledek, pokud:

- a) jsou vlastníky finančních nástrojů auditovaného subjektu kromě podílů vlastněných nepřímo prostřednictvím fondů diverzifikovaného kolektivního investování;
- b) jsou vlastníky finančních nástrojů subjektu spřízněného s auditovaným subjektem, kdy vlastnictví takových nástrojů by mohlo vyvolat střet zájmů nebo být takto obecně vnímáno, kromě podílů vlastněných nepřímo prostřednictvím fondů diverzifikovaného kolektivního investování, protože vlastnictví těchto nástrojů by mohlo vyvolat střet zájmů nebo být takto obecně vnímáno;
- c) v rámci období uvedeného v odstavci 1 byly s daným auditovaným subjektem v zaměstnaneckém nebo obchodním či jiném vztahu, který by mohl vyvolat střet zájmů nebo být takto obecně vnímán.“;

d) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. Osoby nebo společnosti uvedené v odstavci 2 nesmějí požadovat ani přijímat peněžité a nepeněžité dary nebo výhody od auditovaného subjektu nebo jiného subjektu, který je s ním spojen, ledaže by nestranná, rozumná a informovaná třetí osoba jejich hodnotu označila za nepodstatnou nebo bezvýznamnou.

6. V případě, že je v průběhu období, za které je auditovaná účetní závěrka sestavena, auditovaný subjekt převzat nebo fúzuje s jiným subjektem nebo tento subjekt převezme, přistoupí statutární auditor nebo auditorská společnost ke zjištění a posouzení jakýchkoli stávajících či nedávných zájmů nebo vztahů s tímto subjektem (včetně neauditorských služeb poskytnutých danému subjektu), které by vzhledem k přijatým zárukám mohly ohrozit jeho nezávislost a schopnost pokračovat v povinném auditu poté, co fúze nebo akvizice nabude účinnosti.

Statutární auditor nebo auditorská společnost bezodkladně avšak nejpozději do tří měsíců přijme veškerá nezbytná opatření, jimiž ukončí všechny stávající zájmy nebo vztahy, které by ohrozily jeho či její nezávislost, a v případě potřeby přijme takové záruky, jimiž riziko ohrožení nezávislosti na základě dřívějších a stávajících zájmů a vztahů omezí na minimum.“

15) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 22a

Zaměstnávání bývalých statutárních auditorů nebo zaměstnanců statutárních auditorů nebo auditorských společností v auditovaných subjektech

1. Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo klíčový auditorský partner, který jménem auditorské společnosti vykonává povinný audit, před uplynutím nejméně jednoho roku, nebo v případě povinného auditu subjektů veřejného zájmu před uplynutím nejméně dvou let, od ukončení své činnosti jako statutárního auditora nebo klíčového auditorského partnera na auditorské zakázce nesměl:

- a) nastoupit na pozici člena vrcholového vedení auditovaného subjektu;
- b) stát se případně členem výboru pro audit auditovaného subjektu, anebo, v případě, že takový výbor neexistuje, orgánu, který vykonává rovnocenné funkce jako výbor pro audit;
- c) stát se nevýkonným členem správního orgánu nebo členem dozorčího orgánu auditovaného subjektu.

2. Členské státy zajistí, že zaměstnanci a společníci, kteří nejsou klíčovými auditorskými partnery, statutárního auditora nebo auditorské společnosti vykonávající povinný audit, ani jiné fyzické osoby, jejichž služby tento statutární auditor nebo tato auditorská společnost využívá nebo má pod kontrolou, nesmějí v případě svého osobního jmenování do funkce statutárního auditora přijímat funkce uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) po období nejméně jednoho roku od doby, kdy se přímo podíleli na auditorské zakázce.“

16) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 22b

Příprava na povinný audit a posuzování rizika ohrožení nezávislosti

Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo auditorská společnost před přijetím auditorské zakázky nebo při jejím pokračování, posoudili a zdokumentovali tyto skutečnosti:

- zda statutární auditor nebo auditorská společnost splňují požadavky uvedené v článku 22 této směrnice;
- zda existují rizika ohrožení ve vztahu k nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti nebo ve vztahu k zárukám, které byly přijaty s cílem tato rizika zmírnit;

- zda statutární auditor nebo auditorská společnost disponují odborně způsobilými zaměstnanci, časovými možnostmi a prostředky nezbytnými k tomu, aby byl povinný audit proveden náležitým způsobem;
- zda je v případě auditorské společnosti klíčový auditorský partner schválen jako statutární auditor v členském státě vyžadujícím povinný audit;

Členské státy mohou stanovit zjednodušené požadavky na audity uvedené v čl. 2 bodu 1 písm. b) a c).“

17) Článek 23 mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pravidla o důvěrnosti a profesním tajemství týkající se statutárních auditorů nebo auditorských společností nesmějí ohrozit uplatňování této směrnice nebo nařízení (EU) č. 537/2014.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Jsou-li statutární auditor nebo auditorská společnost nahrazeni jiným statutárním auditorem nebo auditorskou společností, poskytnou novému statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti přístup ke všem významným informacím, které se týkají auditovaného subjektu a jimi provedeného dosud posledního auditu tohoto subjektu.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. V případě, že statutární auditor nebo auditorská společnost provádějí povinný audit podniku, který je součástí skupiny, jejíž mateřský podnik se nachází v třetí zemi, pravidla důvěrnosti a profesního tajemství uvedená v odstavci 1 tohoto článku nejsou překážkou tomu, aby statutární auditor nebo auditorská společnost předali příslušnou dokumentaci o prováděné auditorské činnosti auditorovi skupiny, který se nachází ve třetí zemi, v případě, že je tato dokumentace nezbytná k provedení auditu konsolidované účetní závěrky mateřského podniku.

Statutární auditor nebo auditorská společnost provádějící povinný audit podniku, který vydal cenné papíry ve třetí zemi nebo který je součástí skupiny vydávající povinnou konsolidovanou účetní závěrku ve třetí zemi, mohou pracovní materiály k auditu nebo jiné dokumenty související s auditem daného subjektu, které mají v držení, předat příslušným orgánům příslušných třetích zemí pouze za podmínek uvedených v článku 47.

Předávání informací auditorovi skupiny, který se nachází v třetí zemi, musí být v souladu s kapitolou IV směrnice 95/46/ES a platnými vnitrostátními pravidly ochrany osobních údajů.“

18) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 24a

Vnitřní organizace statutárních auditorů a auditorských společností

1. Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo auditorská společnost splňovali tyto organizační požadavky:
  - a) auditorská společnost zavede přiměřené strategie a postupy, kterými zajistí, aby její vlastníci nebo akcionáři či společníci a členové správních, řídicích a dozorcích orgánů společnosti nebo sesterské společnosti nezasahovali do provádění povinného auditu žádným způsobem, který by mohl ohrozit nezávislost a objektivitu statutárního auditora, jenž jménem auditorské společnosti povinný audit provádí;
  - b) statutární auditor nebo auditorská společnost uplatňují řádné správní a případně účetní postupy, mechanismy vnitřní kontroly, účinné postupy pro hodnocení rizik a účinná kontrolní opatření a záruky pro systémy zpracování informací.

Tyto mechanismy vnitřní kontroly musejí být navrženy tak, aby jejich prostřednictvím bylo zajištěno dosažení souladu s rozhodnutími a postupy na všech úrovních auditorské společnosti nebo pracovní struktury statutárního auditora;

- c) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou přiměřené strategie a postupy, jejichž prostřednictvím zajistí, aby zaměstnanci statutárního auditora nebo auditorské společnosti a všechny ostatní fyzické osoby, jejichž služby statutární auditor nebo auditorská společnost využívají nebo mají pod kontrolou a které se přímo podílejí na činnosti související s povinným auditem, disponovaly náležitými znalostmi a zkušenostmi pro provádění zadaných úkolů;
- d) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou přiměřené strategie a postupy, jejichž prostřednictvím zajistí, aby v případě outsourcingu činností důležitých pro audit, nedošlo ke snížení kvality vnitřní kontroly statutárního auditora nebo auditorské společnosti a omezení schopnosti příslušných orgánů vykonávat dohled nad tím, zda statutární auditor nebo auditorská společnost plní povinnosti vyplývající z této směrnice a případně z nařízení (EU) č. 537/2014;
- e) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou vhodná a účinná organizační a správní opatření, jimiž budou zajišťovat, aby nedošlo k ohrožení jejich nezávislosti ve smyslu článků 22, 22a a 22b, a jejichž pomocí budou rizika takového ohrožení odhalovat, eliminovat, řešit a informovat o nich;
- f) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou přiměřené strategie a postupy pro provádění povinných auditů, odborné vedení, dozor a přezkum činnosti zaměstnanců a pro organizaci struktury auditorských spisů uvedených v čl. 24b odst. 5;
- g) statutární auditor nebo auditorská společnost zavedou vnitřní systém řízení kvality, jehož pomocí budou zajišťovat kvalitu povinného auditu.
- System řízení kvality se bude vztahovat alespoň na strategie a postupy popsane v písmeni f). V případě auditorské společnosti nese odpovědnost za vnitřní systém řízení kvality osoba, která vykonává funkci statutárního auditora;
- h) statutární auditor nebo auditorská společnost využívají vhodné systémy, zdroje a postupy, pomocí kterých zajistí kontinuitu a pravidelnost provádění činnosti související s povinným auditem;
- i) Statutární auditor nebo auditorská společnost rovněž zavedou vhodná a účinná organizační a správní opatření pro zaznamenávání a vyřizování událostí, které mají nebo by mohly mít vážné důsledky pro věrohodnost činnosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti související s povinným auditem;
- j) statutární auditor nebo auditorská společnost uplatňují vhodnou politiku odměňování včetně podílů na zisku, kterou docílí dostatečných výkonnostních pobídek pro zajištění kvality auditu; zejména nesmí být velikost příjmu, který statutární auditor nebo auditorská společnost získají z poskytování neauditorských služeb auditovanému subjektu, součástí hodnocení výkonnosti a odměňování jakékoli osoby, která je zapojena do provádění auditu nebo jej může ovlivnit;
- k) statutární auditor nebo auditorská společnost sledují a hodnotí, nakolik jsou systémy a mechanismy vnitřního řízení kvality statutárního auditora nebo auditorské společnosti a kroky přijaté v souladu s touto směrnicí a případně nařízením (EU) č. 537/2014 vhodné a účinné, a v případě nedostatků přijímají náležitá opatření. Statutární auditor nebo auditorská společnost zejména provádějí každoroční hodnocení vnitřního systému řízení kvality uvedeného v písmeni g). Statutární auditor nebo auditorská společnost vedou záznamy o závěrech tohoto hodnocení a o případných opatřeních navržených za účelem změny vnitřního systému řízení kvality.

Strategie a postupy uvedené v prvním pododstavci budou zdokumentovány a budou o nich informováni zaměstnanci statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

Členské státy mohou stanovit zjednodušené požadavky na audity uvedené v čl. 2 bodě 1 písm. b) a c).

Případným outsourcingem činností důležitých pro audit podle písmene d) tohoto odstavce není dotčena odpovědnost statutárního auditora nebo auditorské společnosti vůči auditovanému subjektu.

2. Pokud jde o povinnosti stanovené v odstavci 1 tohoto článku, musí statutární auditor nebo auditorská společnost při plnění těchto požadavků přihlídnout k rozsahu a složitosti své činnosti.

Statutární auditor nebo auditorská společnost musejí být s to příslušnému orgánu doložit, že tyto strategie a postupy zavedené k dosažení tohoto souladu s požadavky jsou přiměřené s ohledem na rozsah a složitost činnosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti.“

19) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 24b

Organizace práce

1. Pokud povinný audit provádí auditorská společnost, zajistí členské státy, aby tato auditorská společnost určila alespoň jednoho klíčového auditorského partnera. Auditorská společnost poskytne klíčovému auditorskému partnerovi či partnerům potřebné prostředky a zaměstnance, kteří mají náležitá pravomoci a schopnosti k řádnému vykonávání svých povinností.

Hlavním kritériem auditorské společnosti pro výběr klíčového auditorského partnera či partnerů, je zajištění kvality auditu, nezávislosti partnera a odbornosti auditu.

Klíčový auditorský partner či partneři musí být aktivně zapojeni do provádění povinného auditu.

2. Statutární auditor při provádění povinného auditu věnuje zakázce dostatek času a vyčlení dostatečné zdroje, aby zajistil řádné plnění svých povinností.

3. Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo auditorská společnost vedli záznamy o všech porušeních ustanovení této směrnice a případně nařízení (EU) č. 537/2014. V případě drobných porušení mohou členské státy statutární auditory a auditorské společnosti této povinnosti zprostit. Statutární auditor nebo auditorská společnost rovněž vedou záznamy o veškerých důsledcích jakýchkoliv porušení, včetně opatření přijatých za účelem nápravy těchto porušení a za účelem změny vnitřního systému řízení kvality. Statutární auditor nebo auditorská společnost sestaví vnitřní výroční zprávu obsahující přehled všech takových opatření a učiní ji předmětem interního sdělení.

Pokud statutární auditor nebo auditorská společnost využívají poradenství externích expertů, musejí zdokumentovat zaslanoú žádost i poskytnuté poradenství.

4. Statutární auditor nebo auditorská společnost vedou záznamy o klientovi. Tyto záznamy obsahují následující údaje o každém auditovaném klientovi:

- a) jméno, adresu a místo podnikání;
- b) v případě auditorské společnosti jméno či jména klíčového auditorského partnera nebo partnerů;
- c) odměny účtované za povinný audit a odměny účtované za jiné služby, a to za každé účetní období.

5. Pro každý povinný audit založí statutární auditor nebo auditorská společnost spis auditora.

Statutární auditor nebo auditorská společnost dokumentují alespoň údaje uchovávané podle čl. 22b odst. 1 této směrnice a případně podle článků 6 a 8 nařízení (EU) č. 537/2014.

Statutární auditor nebo auditorská společnost uchovávají veškeré další údaje a dokumenty důležité pro vypracování zprávy podle článku 28 této směrnice a případně podle článků 10 a 11 nařízení (EU) č. 537/2014 a pro sledování souladu s touto směrnicí a dalšími příslušnými právními předpisy.

Spis auditora musí být uzavřen 60 dní od data podpisu zprávy auditora podle článku 28 této směrnice a případně podle článku 10 nařízení (EU) č. 537/2014.

6. Statutární auditor nebo auditorská společnost vedou záznamy o případných písemných stížnostech v souvislosti s prováděním povinných auditů.

7. V souvislosti s odstavci 3 a 6 mohou členské státy stanovit zjednodušené požadavky na audity uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. b) a c).“

20) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 25a

Rozsah povinného auditu

Aniž jsou dotčeny požadavky na vykazování podle článku 28 této směrnice a případně podle článků 10 a 11 nařízení (EU) č. 537/2014, rozsah povinného auditu nezahrnuje ujištění ohledně budoucí životaschopnosti auditovaného subjektu ani účinnosti nebo efektivity, s jakou řídicí či správní orgán spravoval nebo bude spravovat záležitosti subjektu.“

21) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Auditorské standardy

1. Členské státy vyžadují, aby statutární auditoři a auditorské společnosti prováděli povinné audity v souladu s mezinárodními auditorskými standardy přijatými Komisí podle odstavce 3.

Členské státy mohou uplatňovat vnitrostátní auditorské standardy, postupy nebo požadavky do doby, než Komise přijme mezinárodní auditorský standard upravující stejnou problematiku.

2. Pro účely odstavce 1 se ‚mezinárodními auditorskými standardy‘ rozumí Mezinárodní standardy pro audit (ISA), Mezinárodní standard pro kontrolu kvality (ISQC 1) a další související standardy vydané Mezinárodní federací účetních (IFAC) prostřednictvím Rady pro mezinárodní auditorské a ověřovací standardy (IAASB) v míře, ve které se týkají povinného auditu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a mezinárodní auditorské standardy podle odstavce 1 týkající se auditorské praxe, nezávislosti a vnitřní kontroly statutárních auditorů a auditorských společností pro účely uplatňování těchto standardů v rámci Unie.

Komise může přijmout mezinárodní auditorské standardy pouze tehdy, pokud:

- a) byly vypracovány patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem a jsou obecně přijímány na mezinárodní úrovni;
- b) přispívají k vysokému stupni důvěryhodnosti a kvalitě roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky v souladu se zásadami stanovenými v čl. 4 odst. 3 směrnice 2013/34/EU;
- c) odpovídají veřejnému zájmu Unie a
- d) nemění žádné požadavky této směrnice ani nedoplňují žádné její požadavky kromě požadavků stanovených v kapitole IV a v článcích 27 a 28.

4. Bez ohledu na odst. 1 druhý pododstavec, mohou členské státy zavádět auditorské postupy nebo požadavky nad rámec mezinárodních auditorských standardů přijatých Komisí pouze tehdy,

- a) jsou-li tyto auditorské postupy nebo požadavky nezbytné pro uplatňování vnitrostátních právních požadavků na rozsah povinného auditu; nebo
- b) v rozsahu nezbytném pro zvýšení důvěryhodnosti a kvality účetních závěrek.

Členské státy sdělí Komisi příslušné auditorské postupy nebo požadavky nejméně tři měsíce před jejich vstupem v platnost nebo v případě požadavků, které již existují v době přijetí mezinárodního auditorského standardu, nejpozději tři měsíce po přijetí příslušného mezinárodního auditorského standardu.

5. Vyžaduje-li členský stát povinný audit malých podniků, může stanovit, že uplatňování auditorských standardů uvedených v odstavci 1 má být přiměřené rozsahu a složitosti činnosti těchto podniků. Členské státy mohou přijmout opatření k zajištění přiměřeného uplatňování auditorských standardů na povinný audit malých podniků.“

22) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Povinný audit konsolidovaných účetních závěrek

1. Členské státy zajistí, aby v případě povinného auditu konsolidovaných účetních závěrek skupiny podniků:
  - a) auditor skupiny nesl v souvislosti s konsolidovanými účetními závěrkami plnou odpovědnost za zprávu auditora podle článku 28 této směrnice a případně podle článku 10 nařízení (EU) č. 537/2014 a případně též za dodatečnou zprávu výboru pro audit podle článku 11 uvedeného nařízení.;
  - b) auditor skupiny posuzoval auditorskou činnost prováděnou auditorem či auditory ze třetí země, statutárním auditorem či statutárními auditory, auditorským subjektem či auditorскими subjektu ze třetí země nebo auditorskou společností či auditorскими společnostmi pro účely auditu skupiny a zdokumentoval povahu, časové rozpětí a rozsah činnosti těchto auditorů, případně včetně auditorského přezkumu příslušných částí dokumentace k auditu skupiny těchto auditorů.
  - c) auditor skupiny přezkoumal auditorskou činnost prováděnou auditorem či auditory ze třetí země, statutárním auditorem či statutárními auditory, auditorským subjektem či auditorскими subjektu ze třetí země nebo auditorskou společností či auditorскими společnostmi pro účely auditu skupiny a zdokumentoval takový přezkum.

Auditor skupiny uchovává takovou dokumentaci, která příslušnému orgánu umožňuje přezkoumání činnosti auditora skupiny.

Pro účely písmene c) prvního pododstavce tohoto odstavce požádá auditor skupiny o souhlas příslušného auditora či auditorů ze třetí země, statutárního auditora či statutárních auditorů, auditorského subjektu či auditorských subjektů ze třetí země nebo auditorskou společnost či auditorské společnosti s předáním příslušné dokumentace při provádění auditu konsolidované účetní závěrky, jež bude podmínkou toho, aby se auditor skupiny mohl spolehnout na práci tohoto auditora nebo auditorů ze třetí země, statutárního auditora či statutárních auditorů, auditorského subjektu či auditorských subjektů ze třetí země nebo auditorské společnosti či auditorských společností.

2. Není-li auditor skupiny schopen zajistit splnění požadavků podle odst. 1 prvního pododstavce písm. c), přijme vhodná opatření a informuje příslušný orgán.

Mezi tato opatření případně patří provedení dodatečné auditorské činnosti v rámci povinného auditu příslušné dceřiné společnosti, ať už přímo, nebo na základě subdodavatelského provedení této činnosti.

3. Pokud je u auditora skupiny prováděn přezkum zajištění kvality nebo vyšetřování týkajícímu se povinného auditu konsolidovaných účetních závěrek skupiny podniků, musí auditor skupiny příslušnému orgánu na vyžádání zpřístupnit příslušnou dokumentaci, kterou vede a která se týká auditorské činnosti vykonávané jedním nebo více příslušnými auditory ze třetí země, statutárními auditory, auditorскими subjektu ze třetí země nebo auditorскими společnostmi pro účely auditu skupiny, včetně všech pracovních materiálů významných pro audit skupiny.

Příslušný orgán si může od příslušných orgánů podle článku 36 vyžádat další dokumentaci k auditorské činnosti provedené jedním nebo více statutárními auditory nebo auditorскими společnostmi pro účely auditu skupiny.

Je-li v rámci skupiny podniků auditována mateřská nebo dceřiná společnost jedním nebo více auditory nebo auditorскими subjektu ze třetí země, může si příslušný orgán prostřednictvím pracovních ujednání uvedených v článku 47 vyžádat od příslušných orgánů třetích zemí dodatečnou dokumentaci o auditorské činnosti vykonané jedním nebo více auditory nebo auditorскими subjektu ze třetí země.

Odchylně od třetího pododstavce, je-li v rámci skupiny podniků auditována mateřská nebo dceřiná společnost jedním nebo více auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země, s níž není uzavřeno pracovní ujednání podle článku 47, odpovídá auditor skupiny rovněž za to, že bude na vyžádání řádně předložena dodatečná dokumentace o auditorské činnosti provedené jedním nebo více auditory nebo auditorskými subjekty ze třetí země, včetně pracovních materiálů významných pro audit skupiny. Za účelem zajištění předložení této dokumentace, musí auditor skupiny uchovávat kopii takové dokumentace, dohodnout si s auditorem nebo auditorským subjektem ze třetí země neomezený přístup na požádání nebo přijmout jiné vhodné opatření. Pokud z právních nebo jiných důvodů nelze pracovní materiály k auditu předat ze třetí země auditorovi skupiny, musí dokumentace, kterou uchovává auditor skupiny, obsahovat důkaz, že provedl náležité úkony, aby k dokumentaci k auditu získal přístup, a v případě jiných než právních překážek vyplývajících z právních předpisů dotčené třetí země důkaz o existenci takové překážky.“

23) Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Zpráva auditora

1. Statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti uvedou výsledky povinného auditu ve zprávě auditora. Zpráva se zpracovává v souladu s požadavky auditorských standardů přijatých Uníí nebo dotčenými členskými státy, uvedených v článku 26.

2. Zpráva auditora musí být vypracována písemně a musí obsahovat:

- a) označení subjektu, jehož roční nebo konsolidovaná účetní závěrka je předmětem povinného auditu; vymezení roční nebo konsolidované účetní závěrky a datum a období, na něž se vztahuje, a vymezení rámce účetního výkaznictví, který byl použit při jejím sestavení;
- b) popis rozsahu povinného auditu, který obsahuje alespoň údaje o auditorských standardech, podle nichž byl povinný audit proveden;
- c) výrok auditora, který je buď bez výhrad, s výhradou, nebo záporný a který jasně vyjadřuje stanovisko statutárního auditora či auditorů nebo auditorské společnosti či společností na to:
  - i) zda roční účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz v souladu s příslušným rámcem účetního výkaznictví a
  - ii) případně zda tato roční účetní závěrka splňuje zákonné požadavky.

Nejsou-li statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti s to auditorský výrok vynést, ve zprávě se uvede, že byl výrok odmítnut.

- d) odkaz na jakékoli další záležitosti, na něž statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti zvláštním způsobem upozorňují, aniž by vynesli auditorský výrok s výhradou;
- e) vyjádření a stanovisko podle čl. 34 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2013/34/EU, přičemž obojí je založeno na činnosti provedené v průběhu auditu;
- f) prohlášení o jakýchkoli významných nejistotách týkajících se událostí nebo podmínek, které mohou vést k závažným pochybnostem o schopnosti subjektu pokračovat ve své činnosti;
- g) obsahovat údaje o místě usazení statutárního auditora či auditorů nebo auditorské společnosti či společností.

Členské státy mohou stanovit další požadavky týkající se obsahu zprávy auditora.

3. Pokud byl povinný audit proveden více než jedním statutárním auditorem nebo více než jednou auditorskou společností, dohodnou se statutární auditor či auditoři nebo auditorská společnost či společnosti na výsledcích povinného auditu a předloží společnou zprávu a společný výrok. Nemohou-li se shodnout, předloží každý statutární auditor nebo auditorská společnost vlastní výrok v samostatném bodu zprávy auditora a uvede důvod neshody.

4. Statutární auditor zprávu auditora podepíše a uvede datum. Pokud provádí povinný audit auditorská společnost, musí být zpráva auditora podepsána alespoň statutárním auditorem nebo auditory, kteří provádějí povinný audit jménem auditorské společnosti. Pokud byli zároveň jmenováni více než jeden statutární auditor nebo jedna auditorská společnost, musí být zpráva auditora podepsána všemi statutárními auditory nebo alespoň statutárními auditory, kteří provádějí povinný audit jménem každé auditorské společnosti. Ve výjimečných případech mohou členské státy stanovit, že tento podpis či podpisy nemusí být zveřejněny, pokud by takové zveřejnění mohlo vést k bezprostřednímu a závažnému ohrožení osobní bezpečnosti některé osoby.

Jméno či jména této osoby nebo osob musí být vždy známy příslušným orgánům.

5. Zpráva statutárního auditora nebo auditorské společnosti o konsolidované účetní závěrce musí být v souladu s požadavky stanovenými v odstavcích 1 až 4. Při informování o souladu zprávy vedení podniku a účetní závěrky požadované podle odst. 2 písm. e), zohlední statutární auditor nebo auditorská společnost konsolidovanou účetní závěrku a konsolidovanou zprávu vedení podniku. Pokud je ke konsolidované účetní závěrce přiložena roční účetní závěrka mateřského podniku, mohou být zprávy statutárních auditorů nebo auditorských společností vyžadované tímto článkem spojeny.“

24) Článek 29 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) systém zajištění kvality je uspořádán takovým způsobem, aby byl nezávislý na kontrolovaných statutárních auditorech a auditorských společnostech a aby podléhal veřejnému dohledu;“

ii) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) přezkum zajištění kvality se provádí na základě analýzy rizik, a to alespoň jednou za šest let v případě statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějících povinné audity ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a);“

iii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„k) přezkumy zajištění kvality musí být přiměřené a úměrné rozsahu a komplexnosti činnosti kontrolovaného statutárního auditora nebo auditorské společnosti.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pro účely odst. 1 písm. e) se výběr osob provádějících přezkum uskuteční alespoň podle těchto kritérií:

a) osoby provádějící přezkum mají náležité odborné vzdělání a patřičné zkušenosti v oblasti povinného auditu a účetního výkaznictví a absolvovaly zvláštní odbornou přípravu v oblasti přezkumu zajištění kvality;

b) působit v roli osoby provádějící přezkum zajištění kvality statutárního auditora nebo auditorské společnosti není povoleno osobě, u níž neuplynuly alespoň tři roky od doby, kdy přestala být společníkem či zaměstnancem kontrolovaného statutárního auditora nebo auditorské společnosti nebo kdy s nimi přestala být jinak spojena;

c) osoby provádějící přezkum učiní prohlášení, že mezi nimi a statutárním auditorem nebo auditorskou společností, u nichž se má přezkum provést, neexistuje střet zájmů.“

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3. Členské státy pro účely odst. 1 písm. k) vyžadují, aby příslušné orgány při přezkumu zajištění kvality povinného auditu ročních nebo konsolidovaných účetních závěrek středních a malých podniků zohlednily skutečnost, že auditorské standardy přijaté v souladu s článkem 26 jsou uzpůsobeny k uplatňování způsobem, který je úměrný rozsahu a složitosti podnikání auditovaného subjektu.“

25) Kapitola VII se nahrazuje tímto:

„KAPITOLA VII

VYŠETŘOVÁNÍ A SANKCE

Článek 30

Systémy vyšetřování a sankcí

1. Členské státy zajistí, aby existovaly účinné systémy vyšetřování a sankcí pro odhalování, nápravu a prevenci nesprávného provádění povinného auditu.

2. Aniž jsou dotčeny režimy občanskoprávní odpovědnosti jednotlivých členských států, zavedou členské státy účinné, přiměřené a odrazující sankce ve vztahu ke statutárním auditorům a auditorským společnostem pro případy, kdy povinné audity nejsou prováděny v souladu s předpisy přijatými k provedení této směrnice a případně nařízení (EU) č. 537/2014.

Členské státy mohou rozhodnout, že nestanoví správní sankce v případě porušení, na něž se již vztahuje vnitrostátní trestní právo. V takovém případě sdělí Komisi příslušná trestněprávní ustanovení.

3. Členské státy zajistí, aby přijatá opatření a sankce uložené statutárním auditorům a auditorským společnostem byly odpovídajícím způsobem zveřejněny. Sankce mohou zahrnovat i zrušení schválení statutárního auditora nebo auditorské společnosti. Členské státy mohou rozhodnout, že součástí tohoto zveřejnění nejsou osobní údaje ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES.

4. Do 17. června 2016 oznámí členské státy sankce stanovené podle odstavce 2 Komisi. Neprodleně jí oznámí jakékoli následné změny těchto ustanovení.

Článek 30a

Sankční pravomoci

1. Členské státy stanoví, že příslušné orgány budou mít pravomoc přijímat nebo ukládat za porušení ustanovení této směrnice a podle okolností i nařízení (EU) č. 537/2014 alespoň tyto správní opatření a sankce:

- a) výzvu, aby fyzická nebo právnická osoba odpovědná za dané porušení upustila od příslušného jednání a zdržela se jeho opakování;
- b) veřejné prohlášení, které označuje odpovědnou osobu a povahu daného porušení, zveřejněné na internetových stránkách příslušných orgánů;
- c) dočasný zákaz provádět povinný audit nebo podepisovat zprávy auditora uložený statutárnímu auditorovi, auditorské společnosti nebo klíčovému auditorskému partnerovi až na dobu tří let;
- d) prohlášení, že zpráva auditora nesplňuje požadavky článku 28 této směrnice nebo případně článku 10 nařízení (EU) č. 537/2014;
- e) dočasný zákaz vykonávat funkce v auditorských společnostech nebo subjektech veřejného zájmu uložený členovi auditorské společnosti nebo správnímu nebo řídicímu orgánu subjektu veřejného zájmu až na dobu tří let;
- f) uložení správní peněžité sankce fyzickým a právnickým osobám.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány byly schopny vykonávat své sankční pravomoci v souladu s touto směrnicí a vnitrostátním právem kterýmkoli z těchto způsobů:

- a) přímo;
- b) ve spolupráci s dalšími orgány;
- c) prostřednictvím dožádání u příslušných soudních orgánů.

3. Členské státy mohou příslušným orgánům kromě sankčních pravomocí uvedených v odstavci 1 svěřit i jiné sankční pravomoci.

4. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy orgánům vykonávajícím dohled nad subjekty veřejného zájmu, nejsou-li určeny jako příslušný orgán podle čl. 20 odst. 2 nařízení (EU) č. 537/2014, svěřit pravomoc ukládat sankce za porušení povinností v oblasti podávání zpráv stanovených uvedeným nařízením.

Článek 30b

Účinné ukládání sankcí

Při stanovování sankcí podle článku 30 členské státy vyžadují, aby příslušné orgány při určování druhu a výše správních sankcí a opatření zohledňovaly veškeré relevantní okolnosti, mezi něž podle potřeby patří:

- a) závažnost a délka trvání porušení pravidel;
- b) míra odpovědnosti odpovědné osoby;
- c) finanční situace odpovědné osoby vyplývající například z celkového obrátu odpovědného podniku nebo z ročního příjmu odpovědné osoby, pokud je tato osoba fyzickou osobou;
- d) výše zisku nabytého odpovědnou osobou nebo ztráty, které se odpovědná osoba vyhnula, pokud je lze stanovit;
- e) míra spolupráce odpovědné osoby s příslušným orgánem;
- f) předchozí porušení pravidel ze strany odpovědné právnické nebo fyzické osoby.

Příslušné orgány mohou vzít v úvahu i další faktory, pokud jsou tyto faktory blíže stanoveny ve vnitrostátním právu.

Článek 30c

Zveřejňování sankcí a opatření

1. Příslušné orgány na svých oficiálních internetových stránkách zveřejní alespoň údaje týkající se veškerých správních sankcí uložených za porušení ustanovení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 537/2014, v souvislosti s nimiž již byla vyčerpána nebo vypršela práva na odvolání, a to jakmile je to rozumně možné bezprostředně poté, co bylo dané osobě oznámeno rozhodnutí o uložení sankce, a včetně informací o druhu a povaze porušení a totožnosti fyzické nebo právnické osoby, jíž byla sankce uložena.

Pokud členské státy povolí zveřejnění sankcí, proti nimž je možné podat odvolání, zveřejní příslušné orgány, jakmile je to rozumně možné, na svých internetových stránkách rovněž informace o situaci ohledně odvolání a o výsledku jakéhokoli odvolání.

2. Příslušné orgány zveřejní uložené sankce anonymně a způsobem, který je v souladu s vnitrostátními právními předpisy, ve všech níže uvedených případech:

- a) je-li sankce uložena fyzické osobě a povinné předchozí posouzení přiměřenosti zveřejnění osobních údajů ukázalo, že takové zveřejnění je nepřiměřené;
- b) pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající trestní vyšetřování;
- c) pokud by zveřejnění zúčastněným orgánům nebo osobám způsobilo nepřiměřené škody.

3. Příslušné orgány zajistí, aby veškeré zveřejnění podle odstavce 1 trvalo přiměřeně dlouhou dobu a bylo na jejich oficiálních internetových stránkách zachováno po dobu alespoň pěti let od vyčerpání nebo vypršení všech práv na odvolání.

Zveřejnění sankcí a opatření a všech veřejných prohlášení ctí základní práva stanovená v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života a právo na ochranu osobních údajů. Členské státy mohou rozhodnout, že součástí takového zveřejnění nebo všech veřejných prohlášení nejsou osobní údaje ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES.

Článek 30d

Odvolání

Členské státy zajistí, aby se na rozhodnutí přijatá příslušným orgánem v souladu s touto směrnicí a nařízením (EU) č. 537/2014 vztahovalo právo podat odvolání.

Článek 30e

Oznamování případů porušení

1. Členské státy zajistí zavedení účinných mechanismů na podporu oznamování případů porušení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 537/2014 příslušným orgánům.
2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 musí zahrnovat alespoň:
  - a) konkrétní postupy pro přijímání oznámení případů porušení a jejich následnou kontrolu;
  - b) ochranu osobních údajů týkajících se jak osoby, která ohlásí domnělé nebo skutečné porušení, tak osoby, která je z daného porušení podezřelá nebo o níž někdo uvedl, že se tohoto porušení dopustila, v souladu se zásadami stanovenými ve směrnici 95/46/ES;
  - c) vhodné postupy zajišťující právo obviněné osoby na obhajobu a na to, aby byla vyslechnuta před přijetím rozhodnutí, které se jí týká, a právo domáhat se u soudu účinných opravných prostředků proti všem rozhodnutím nebo opatřením, které se jí týkají.
3. Členské státy zajistí, aby auditorské společnosti zavedly vhodné postupy umožňující jejich zaměstnancům interní hlášení skutečných nebo domnělých porušení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 537/2014 prostřednictvím zvláštního komunikačního kanálu.

Článek 30f

Výměna informací

1. Příslušné orgány poskytnou každoročně výboru CEAOB souhrnné informace týkající se všech správních opatření a sankcí uložených podle této kapitoly. Výbor CEAOB tyto informace zveřejní ve výroční zprávě.
2. Příslušné orgány výbor CEAOB okamžitě informují o všech dočasných zákazech podle článku 30a odst. 1 písm. c) a e).“

26) Článek 32 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zavedou účinný systém veřejného dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi založený na zásadách uvedených v odstavcích 2 až 7 a určí příslušný orgán odpovědný za tento dohled.“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Příslušný orgán je řízen osobami mimo profesi, které mají znalosti z oblastí významných pro povinný audit. Tyto osoby jsou vybírány nezávislým a transparentním jmenovacím postupem.“

„Příslušný orgán může pro provádění konkrétních úkolů najmout osoby vykonávající tuto profesi a může rovněž využít pomoci odborníků, pokud je to nezbytné pro řádné plnění jeho úkolů. V uvedených případech nejsou osoby vykonávající tuto profesi ani odborníci nijak zapojeni do procesu rozhodování příslušného orgánu.“

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Příslušný orgán má konečnou odpovědnost za dohled nad:

- a) schvalováním a registrací statutárních auditorů a auditorských společností;
- b) přijímáním standardů profesní etiky a vnitřního řízení kvality auditorských společností a auditorských služeb, pokud tyto standardy nepřijímají nebo neschvalují jiné orgány členského státu;
- c) průběžným vzděláváním;
- d) systémem zajištění kvality;
- e) systémy vyšetřování a správními disciplinárními systémy.“;

d) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„4a. Členské státy určí jeden nebo více příslušných orgánů pro plnění úkolů stanovených touto směrnicí. Členské státy určí pouze jeden příslušný orgán nesoucí výhradní odpovědnost za úkoly uvedené v tomto článku s výjimkou případů, kdy jsou tyto úkoly plněny pro účely povinného auditu družstev, spořitelen a obdobných subjektů ve smyslu článku 45 směrnice 86/635/EHS nebo dceřiných společností či právních nástupců družstev, spořitelen nebo obdobných subjektů ve smyslu článku 45 směrnice 86/635/EHS.“

Členské státy o jejich určení informují Komisi.

Příslušné orgány musejí být organizovány tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů.

4b. Členské státy mohou přenést nebo povolit příslušnému orgánu přenést jakékoli ze svých úkolů na jiné orgány nebo subjekty, které jsou určeny či jinak ze zákona povolené pro účely provádění takových úkolů.

Přenesením se stanoví přenesené úkoly a podmínky, za kterých mají být prováděny. Orgány nebo subjekty musejí být organizovány tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů.

Pokud příslušný orgán přenesení úkolů na jiné orgány nebo subjekty, má možnost převzít tyto přenesené pravomoci v jednotlivých případech zpět.“

e) odstavce 5 až 7 se nahrazují tímto:

„5. Příslušný orgán je v případě potřeby oprávněn zahájit a vést vyšetřování ve vztahu ke statutárním auditorům a auditorským společnostem a přijímat vhodná opatření.“

V případě, že si příslušný orgán najme pro provádění konkrétních úkolů odborníky, zajistí, aby mezi těmito odborníky a příslušným statutárním auditorem nebo auditorskou společností neexistoval střet zájmů. Tito odborníci musejí splňovat stejné požadavky jako ty, které jsou stanoveny v čl. 29 odst. 2 písm. a).

Příslušnému orgánu se svěří pravomoci nezbytné k umožnění plnění jeho úkolů a povinností podle této směrnice.

6. Příslušný orgán jedná transparentně. To zahrnuje zveřejňování ročního programu činnosti a zpráv o činnosti.

7. Systém veřejného dohledu má k dispozici odpovídající finanční prostředky a zdroje pro zahájení a vedení vyšetřování podle odstavce 5. Financování systému veřejného dohledu musí být bezpečné a nesmí být vystaveno nepatřičnému vlivu ze strany statutárních auditorů nebo auditorských společností.“

27) Článek 34 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje pododstavec, který zní:

„Aniž je dotčen první pododstavec, podléhají auditorské společnosti schválené v jednom členském státě, které podle článku 3a této směrnice poskytují auditorské služby v jiném členském státě, přezkumu zajištění kvality v domovském členském státě a dohledu v hostitelském členském státě nad všemi provedenými audity.“

b) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. V případě povinného auditu konsolidovaných účetních závěrek nesmí členský stát požadující povinný audit konsolidované účetní závěrky uložit v souvislosti s povinným auditem dodatečné požadavky týkající se registrace, přezkumu zajištění kvality, auditorských standardů, profesní etiky a nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějící povinný audit dceřině společnosti se sídlem v jiném členském státě.

3. V případě společnosti, jejíž cenné papíry se obchodují na regulovaném trhu v jiném členském státě, než je stát, ve kterém má společnost sídlo, nesmí členský stát, ve kterém se cenné papíry obchodují, uložit v souvislosti s povinným auditem dodatečné požadavky týkající se registrace, přezkumu zajištění kvality, auditorských standardů, profesní etiky a nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějící povinný audit roční nebo konsolidované účetní závěrky dané společnosti.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Je-li statutární auditor nebo auditorská společnost zaregistrován v některém členském státě v důsledku schválení podle článku 3 nebo článku 44 a tento statutární auditor nebo auditorská společnost vydává zprávy auditora o ročních účetních závěrkách nebo konsolidovaných účetních závěrkách podle čl. 45 odst. 1, stanoví členský stát, v němž je daný statutární auditor nebo auditorská společnost zaregistrován, že statutární auditor nebo auditorská společnost podléhá jeho systémům dohledu, systémům zajištění kvality a systémům vyšetřování a sankcí.“

28) Článek 35 se zrušuje.

29) Článek 36 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Orgány členských států příslušné pro schvalování, registraci, zajištění kvality, kontrolu a disciplínu, příslušné orgány určené podle článku 20 nařízení (EU) č. 537/2014 a příslušné evropské orgány dohledu vzájemně spolupracují, kdykoli je to nezbytné pro účely plnění jejich povinností a úkolů podle této směrnice a nařízení (EU) č. 537/2014. Příslušné orgány členského státu jsou nápomocny příslušným orgánům jiných členských států a příslušným evropským orgánům dohledu. Příslušné orgány si zejména vyměňují informace a spolupracují při vyšetřováních, která se týkají provádění povinných auditů.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Odstavec 2 nebrání příslušným orgánům ve výměně důvěrných informací. Na takto vyměněné informace se vztahuje povinnost zachovávat profesní tajemství, kterou jsou osoby zaměstnané nebo dříve zaměstnané příslušnými orgány vázány. Povinnost zachovávat profesní tajemství se vztahuje i na jakékoli osoby, na které příslušné orgány delegovaly úkoly s ohledem na cíle stanovené touto směrnicí.“;

c) odstavec 4 se mění takto:

i) ve třetím pododstavci se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) v souvislosti se stejnými činy bylo proti stejným osobám před orgány dožádaného členského státu již zahájeno soudní řízení; nebo“;

ii) ve třetím pododstavci se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) příslušné orgány dožádaného členského státu již vynesly pravomocný rozsudek nad týmiž osobami za tytéž činy.“;

iii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Aniž jsou dotčeny jejich povinnosti v soudních řízeních, mohou příslušné orgány nebo evropské orgány dohledu použít informace, které obdrží podle odstavce 1, pouze pro výkon svých funkcí v oblasti působnosti této směrnice nebo nařízení (EU) č. 537/2014 a v souvislosti se správním nebo soudním řízením, které se konkrétně týká výkonu těchto funkcí.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Členské státy mohou příslušným orgánům povolit, aby předaly příslušným orgánům odpovědným za dohled nad subjekty veřejného zájmu, centrálním bankám, Evropskému systému centrálních bank a Evropské centrální bance, které jednají jako měnové orgány, a Evropské radě pro systémová rizika důvěrné informace určené pro plnění jejich úkolů. Těmto orgánům nebo institucím nebude bráněno v tom, aby příslušným orgánům předávaly informace, které mohou příslušné orgány potřebovat pro účely plnění svých povinností podle nařízení (EU) č. 537/2014.“;

e) v odstavci 6 čtvrtém pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) by takové vyšetřování mohlo mít nepříznivý vliv na svrchovanost, bezpečnost nebo veřejný pořádek dožádaného státu nebo porušit vnitrostátní bezpečnostní předpisy; nebo“;

f) odstavec 7 se zrušuje.

30) V článku 37 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Jakékoli smluvní ustanovení, které by omezovalo výběr valnou hromadou společníků, akcionářů nebo členů auditovaného subjektu podle odstavce 1 na určité kategorie nebo seznamy statutárních auditorů nebo auditorských společností, pokud jde o jmenování určitého statutárního auditora nebo auditorské společnosti, kteří budou provádět povinný audit, je zakázáno. Jakékoli takové již existující ustanovení je neplatné.“

31) V článku 38 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. V případě povinného auditu subjektu veřejného zájmu členské státy zajistí, že je dovoleno, aby:

- a) společníci či akcionáři, kteří zastupují alespoň 5 % hlasovacích práv nebo akciového kapitálu,
- b) ostatní orgány auditovaných subjektů, jsou-li určeny vnitrostátními právními předpisy, nebo
- c) příslušné orgány uvedené v článku 32 této směrnice nebo určené podle čl. 20 odst. 1 nařízení (EU) č. 537/2014, popřípadě, stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, podle čl. 20 odst. 2 uvedeného nařízení,

měli možnost v řádně odůvodněných případech podat u vnitrostátního soudu žalobu na odvolání statutárního auditora či auditorů nebo auditorské společnosti či společností.“

32) Kapitola X se nahrazuje tímto:

„KAPITOLA X

VÝBOR PRO AUDIT

Článek 39

Výbor pro audit

1. Členské státy zajistí, aby každý subjekt veřejného zájmu měl výbor pro audit. Výborem pro audit je buď samostatný výbor, nebo výbor správního či dozorčího orgánu auditovaného subjektu. Výbor pro audit se skládá z členů správního orgánu bez výkonných pravomocí nebo členů dozorčího orgánu auditovaného subjektu nebo členů jmenovaných valnou hromadou akcionářů auditovaného subjektu, případně ekvivalentního orgánu u subjektů, které akcionáře nemají.

Alespoň jeden člen výboru pro audit musí mít účetní nebo auditorskou kvalifikaci.

Členové výboru jako celek musí mít odbornou způsobilost relevantní pro odvětví, ve kterém auditovaný subjekt působí.

Většina členů výboru pro audit musí být na auditovaném subjektu nezávislá. Předsedu výboru pro audit jmenují jeho členové nebo dozorčí orgán auditovaného subjektu; předseda je na auditovaném subjektu nezávislý. Členské státy mohou požadovat, aby byl předseda výboru pro audit volen každoročně valnou hromadou akcionářů auditovaného subjektu.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout, že v případě subjektů veřejného zájmu, které splňují kritéria stanovená v čl. 2 odst. 1 písm. f) a t) směrnice 2003/71/ES (*), může funkce přidělené výboru pro audit vykonávat správní nebo dozorčí orgán jako celek, přičemž je-li předseda takového orgánu výkonným členem, nevystupuje v pozici předsedy tehdy, když daný orgán vykonává funkce výboru pro audit.

Je-li výbor pro audit součástí správního nebo dozorčího orgánu auditovaného subjektu podle odstavce 1, mohou členské státy povolit nebo vyžadovat, aby pro účely plnění povinností stanovených touto směrnicí nebo nařízením (EU) č. 537/2014 správní nebo dozorčí orgán v přiměřeném rozsahu vykonával funkce výboru pro audit.

3. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout, že výbor pro audit nemusejí mít tyto subjekty veřejného zájmu:

- a) subjekt veřejného zájmu, který je dceřiným podnikem ve smyslu čl. 2 bodu 10 směrnice 2013/34/EU, pokud tento subjekt splňuje požadavky stanovené v odstavcích 1, 2 a 5 tohoto článku, čl. 11 odst. 1, čl. 11 odst. 2 a čl. 16 odst. 5 nařízení (EU) č. 537/2014 na úrovni skupiny;
- b) subjekt veřejného zájmu, který je subjektem kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES (**) nebo alternativním investičním fondem ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU (***);
- c) subjekt veřejného zájmu, jehož jedinou činností je jednat jako emitent cenných papírů zajištěných aktivy ve smyslu čl. 2 odst. 5 nařízení Komise (ES) č. 809/2004 (****);
- d) úvěrová instituce ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 1 směrnice 2013/36/EU, jejíž podíly nebo akcie nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES a která trvale nebo opakovaně vydává pouze dluhové cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu za předpokladu, že je celková jmenovitá hodnota všech takových dluhových cenných papírů nižší než 100 000 000 EUR a že nezveřejnila prospekt podle směrnice 2003/71/ES.

Subjekty veřejného zájmu uvedené v písmeni c) vysvětlí veřejnosti důvody, proč nepovažují za vhodné mít buď výbor pro audit, nebo správní či dozorčí orgán pověřený výkonem funkcí výboru pro audit.

4. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy požadovat nebo povolit, aby subjekt veřejného zájmu neměl výbor pro audit, pokud má orgán či orgány, jež plní rovnocennou funkci jako výbor pro audit a jež vznikly a fungují v souladu s předpisy platnými ve členském státě, ve kterém je auditovaný subjekt registrován. V takovém případě daný subjekt uvede, který orgán tyto funkce plní a jaké je jeho složení.

5. Jsou-li všichni členové výboru pro audit členy správního nebo dozorčího orgánu auditovaného subjektu, mohou členské státy stanovit, že je výbor pro audit zproštěn požadavků na nezávislost stanovených v odst. 1 čtvrtém pododstavci.

6. Aniž je dotčena odpovědnost členů správních, řídicích nebo dozorčích orgánů nebo jiných členů jmenovaných valnou hromadou společníků či akcionářů auditovaného subjektu, výbor pro audit mimo jiné:
- a) informuje správní nebo dozorčí orgán auditovaného subjektu o výsledku povinného auditu a vysvětlí, jakým způsobem povinný audit přispěl k integritě účetního výkaznictví a jaká byla role výboru pro audit v tomto procesu;
  - b) sleduje postup účetního výkaznictví a předkládá doporučení nebo návrhy k zajištění jeho integrity;
  - c) sleduje účinnost systémů vnitřní kontroly a systémů řízení rizik podniku a případně jeho vnitřního auditu s ohledem na účetní výkaznictví auditovaného subjektu, aniž by narušil jeho nezávislost;
  - d) sleduje povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek, zejména jeho provádění, přičemž zohledňuje veškerá zjištění a závěry příslušného orgánu podle čl. 26 odst. 6 nařízení (EU) č. 537/2014;
  - e) posuzuje a sleduje nezávislost statutárních auditorů nebo auditorských společností v souladu s články 22, 22a, 22b, 24a a 24b této směrnice a s článkem 6 nařízení (EU) č. 537/2014, zejména pak vhodnost poskytování neauditorských služeb auditovanému subjektu v souladu s článkem 5 tohoto nařízení;
  - f) odpovídá za postup při výběru statutárního auditora či auditorů nebo auditorské společnosti či společností a doporučuje statutárního auditora či auditory nebo auditorskou společnost či společnosti, kteří budou jmenováni v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 537/2014 s výjimkou případů, kdy se uplatní čl. 16 odst. 8 nařízení (EU) č. 537/2014.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

(****) Nařízení Komise (ES) č. 809/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES, pokud jde o údaje obsažené v prospektech, úpravu prospektů, uvádění údajů ve formě odkazu, zveřejňování prospektů a šíření inzerátů (Úř. věst. L 149, 30.4.2004, s. 1).“

33) Článek 45 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány členského státu zaregistrují v souladu s články 15, 16 a 17 všechny auditory a auditorské subjekty ze třetích zemí, pokud tito auditori nebo auditorské subjekty ze třetích zemí předloží zprávu auditora týkající se roční nebo konsolidované účetní závěrky podniku se sídlem mimo Unii, jehož převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu tohoto členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES s výjimkou případů, kdy uvedený podnik vydává pouze nesplacené dluhopisy, pro které platí některá z následujících skutečností:

- a) jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu ve členském státě ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice 2004/109/ES (*) před 31. prosincem 2010, činí-li jmenovitá hodnota jednotlivého cenného papíru ke dni vydání alespoň 50 000 EUR nebo v případě dluhopisů se jmenovitou hodnotou v jiné měně ke dni vydání odpovídá alespoň částce 50 000 EUR;

- b) jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v členském státě ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice 2004/109/ES po 31. prosinci 2010, činí-li jmenovitá hodnota jednotlivého cenného papíru ke dni vydání alespoň 100 000 EUR nebo v případě dluhopisů se jmenovitou hodnotou v jiné měně ke dni vydání odpovídá alespoň částce 100 000 EUR.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).“;

- b) odstavec 5 se mění takto:

i) písmeno a) se zrušuje

ii) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) audity roční nebo konsolidované účetní závěrky uvedené v odstavci 1 jsou prováděny v souladu s mezinárodními auditorskými standardy uvedenými v článku 26 a s požadavky stanovenými v člácích 22, 22b a 25 nebo s rovnocennými standardy a požadavky;“

iii) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) tento auditorský subjekt zveřejní na své internetové stránce výroční zprávu o průhlednosti, která obsahuje informace uvedené v článku 13 nařízení (EU) č. 537/2014 nebo splňuje rovnocenné požadavky na zveřejnění.“

- c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Členský stát může zaregistrovat auditora ze třetí země, pouze pokud splňuje požadavky stanovené v odst. 5 písm. c), d) a e) tohoto článku.“;

- d) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. S cílem zajistit jednotné podmínky uplatňování odst. 5 písm. d) tohoto článku je Komise zmocněna rozhodovat o rovnocennosti v něm uvedené prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2. Dokud Komise nepřijme takové rozhodnutí, mohou rovnocennost zmíněnou v odst. 5 písm. d) tohoto článku hodnotit členské státy.

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem zavedení obecných kritérií rovnocennosti, kterých má být použito při posuzování, zda je audit účetní závěrky uvedené v odstavci 1 tohoto článku proveden v souladu s mezinárodními auditorskými standardy uvedenými v článku 26 a s požadavky stanovenými v člácích 22, 24 a 25. Členské státy budou používat tato kritéria, která jsou platná pro všechny třetí země, při hodnocení rovnocennosti na vnitrostátní úrovni.“

- 34) V článku 46 se odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení odstavce 1 tohoto článku je Komise zmocněna rozhodovat o rovnocennosti v něm uvedené prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2. Poté, co Komise uzná rovnocennost uvedenou v odstavci 1 tohoto článku, mohou se členské státy rozhodnout, zda se na takovou rovnocennost částečně či zcela spolehnou, a podle toho neuplatnit nebo částečně či zcela upravit požadavky čl. 45 odst. 1 a 3. Členské státy mohou posoudit rovnocennost uvedenou v odstavci 1 tohoto článku nebo se spoléhat na posouzení jiných členských států, dokud Komise takové rozhodnutí nepřijme. Pokud Komise rozhodne, že požadavek rovnocennosti uvedený v odstavci 1 tohoto článku není splněn, může umožnit dotčeným auditorům a auditorským subjektům ze třetích zemí pokračovat v auditorské činnosti v souladu s požadavky dotčeného členského státu po přiměřenou přechodnou dobu.

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem zavedení obecných kritérií rovnocennosti na základě požadavků stanovených v článcích 29, 30 a 32, která se použijí při posuzování toho, zda jsou systémy veřejného dohledu, zajištění kvality, vyšetřování a sankcí určité třetí země rovnocenné takovým systémům v Unii. Tato obecná kritéria budou členské státy používat při posuzování rovnocennosti na vnitrostátní úrovni v případě, že nebude k dispozici rozhodnutí Komise ohledně dotčené třetí země.“

35) Článek 47 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy mohou povolit předání pracovních materiálů k auditu nebo jiných dokumentů v držení jimi schválených statutárních auditorů nebo auditorských společností i zpráv o kontrole a vyšetřování souvisejících s dotčenými audity příslušným orgánům třetí země, pokud:“;

ii) písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) se tyto pracovní materiály k auditu nebo jiné dokumenty vztahují k auditům společností, které vydaly cenné papíry v této třetí zemi nebo které jsou součástí skupiny vydávající povinnou konsolidovanou účetní závěrku v této třetí zemi;“

b) v odstavci 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„ba) nebude narušena ochrana obchodních zájmů auditovaného subjektu včetně jeho průmyslového a duševního vlastnictví;“;

c) v odst. 2 písm. d) se druhá odrážka nahrazuje tímto:

„— pokud již v souvislosti s týmiž činy bylo proti týmiž osobám před orgány dožádaného členského státu zahájeno soudní řízení, nebo

— pokud příslušné orgány dožádaného státu již vynesly pravomocný rozsudek nad týmiž statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi za tytéž činy.“

d) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Za účelem usnadnění spolupráce je Komise svěřena pravomoc rozhodnout o přiměřenosti podle odst. 1 písm. c) tohoto článku prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s rozhodnutím Komise.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem zavedení obecných kritérií přiměřenosti, podle kterých má Komise zhodnotit, zda příslušné orgány třetích zemí mohou být uznány za přiměřené z hlediska spolupráce s příslušnými orgány členských států při výměně pracovních materiálů k auditu nebo jiných dokumentů v držení statutárních auditorů a auditorských společností. Obecná kritéria přiměřenosti musí vycházet z požadavků stanovených v článku 36 nebo ze zásadně rovnocenných funkčních výsledků v oblasti přímé výměny pracovních materiálů k auditu nebo jiných dokumentů v držení statutárních auditorů nebo auditorských společností.“;

e) odstavec 5 se zrušuje.

36) V článku 48 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

- 37) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 48a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci se svěruje Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 26 odst. 3, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2 a čl. 47 odst. 3 je Komisi svěřena na dobu pěti let od 16. června 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci do devíti měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 26 odst. 3, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2 a čl. 47 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 26 odst. 3, čl. 45 odst. 6, čl. 46 odst. 2 a čl. 47 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

- 38) Článek 49 se zrušuje.

Článek 2

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní správní a právní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 17. června 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Členské státy tato opatření uplatňují od 17. června 2016.
2. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsoby odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 16. června 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOUKOULAS
